

BÖCKER & RESUMÉER

Enda boken om HEMLIGA BILDERBERGGGRUPPEN

JAN GILLBERG

Den ursprungliga agendan för den mystiska och mytomspunna Bilderberggruppen var att verka för ett enande av Europa.

Europa hade genomlidit två av världshistoriens största och blodigaste krig. Två krig som utifrån ett tillbakablickande perspektiv framstår som inbördeskrig. Två krig som resulterade i ett gigantiskt nederlag för Europa som kulturbärare - ett Europa som i sekler kommit att gälla som själva navet i den utveckling som förknippas med västerländsk kultur. Samtidigt hade det blivit möjligt för det kommunistiska Sovjetunionen och det kapitalistiska USA att positionera sig som överordnade och sinsemellan rivaliserande Världsmakter.

Ur detta Europas gemensamma nederlag fick paneuropeiska tankar ny kraft - tankar om ett Enat Europa. Ett enande som i Europa skulle omöjliggöra framtida krig. Dessa tankar bars fram av en lång rad av efterkrigstidens politiska ledare och resulterade som ett första betydelsefullt steg i bildandet av Kol- och Stålnunionen (1951) - en union som skulle binda samman Frankrike och Tyskland och därmed neutralisera en av Europas historiskt mest brisanta konflikthärdar. Nästa stora steg togs i och med undertecknandet den 25 mars 1957 av Romfördraget - ett fördrag som ingicks mellan Beneluxländerna Belgien, Nederländerna och Luxemburg samt Frankrike, Italien och Västtyskland.

Som banbrytare för denna utveckling gäller i ett första skede den dåvarande

franske utrikesministern Robert Schuman och Västtysklands kansler Konrad Adenauer. Rollen som idégivare - i varje fall i resultatgivande mening - brukar tillskrivas Jean Monnet. I ett töcknigt förflutet skymtar en svensk märkesman av enastående slag, nämligen Ivar Kreuger, som mycket väl för att inte säga sannolikt var den som inspirerat Monnet. Det är nämligen ett faktum, att Monnet under ett antal år fullgjorde tjänst som Kreugers representant i Rumänien. Vilka tankar och idéer som växlades mellan Kreuger och Monnet är svårt att veta. Men vem som lyssnade till vem är lätt att ha en föreställning om.

En och samma fredstanke uttryckt som "Aldrig mer krig i Europa" och med ekonomisk integration som bärande idé gäller som den gemensamma nämnaren - det är ovedersägligt - för i ett första skede Ivar Kreuger och Jean Monnet och sedan Adenauer och Schuman men också för - framgår det av en i Tyskland nyutkommen bok - upphovsmannen till Bilderberggruppen. Gemensamt med Ivar Kreuger har denne upphovsman dessutom "tigandets diskretion", Detta i så hög grad att knappast någon hört hans namn. Många tror att det var någon som heter Bilderberg, som bildade gruppen. Andra att det var Prins Bernhard av Nederländerna.

Så började det

Upphovsmannens namn är: Joseph Hieronim Retinger (1888-1960). Och den i Tyskland nytutkomna boken - "Bilderberger. Das geheime Zentrum der Macht" (Jochen Kopp Verlag, 2006) - är författad av vetenskapsjournalisten Andreas von Rétyi.

Retinger föddes i Krakow och fullgjorde under andra världskriget tjänst som hemlig agent på den brittisk-polska sidan. Att förhålla sig "hemlig" är något som i hög grad kom att utmärka honom. Han skall sagt: "Bara en enda gång har jag vid telefonsamtal nämnt mitt namn."

Hemlighetsmakeri är också något som mer än något annat kommit att utmärka

Bilderberggruppen, vilket i sin tur kommit att göra den till den mystiska och mytomspunna maktgruppering den blivit och fortsatt är.

Trots - eller kanske tack vare - sin diskretion lyckades Retinger knyta kontakter med personer i ledande maktpositioner världen över. Han var spindeln i det nät, som spanns och som resulterade i att ett åttiotal av världens mäktiga i största hemlighet kunde samlas veckoslutet den 29-31 maj 1954 på Hotel de Bilderberg (därav gruppens namn) invid den idylliska holländska byn Oesterbeek i Nederländerna. Detta möte gäller som den första av de sedan årliga Bilderbergkonferenserna.

Konferensen i Oesterbeek, som kommit att gälla som Bilderberggruppens bildande, hade dock föregåtts av ett nätverkande under flera år. Av särskild betydelse omnämns ett möte i november 1946, som Retinger hade med USA:s dåvarande ambassadör i London **Averell Harriman** (1891-1986), som inte bara var sin tids mest betydelse diplomater utan också en nyckelperson i olika hemliga sällskap och maktgrupper. Harriman ordnade visum åt den statslöse polacken Retinger, som sedan kunde göra en resa där han gavs möjlighet att etablera kontakt med en lång rad företrädare för den amerikanska finansaristokratin som **Leffingwell** (Senior Partner vid JP Morgan's), **Nelson** och **David Rockefeller** och **Sir William Wiesman** (Kuhn Loeb).

Av stor betydelse för Bilderberggruppens lansering var också, att Retinger lyckades intressera Prins Bernhard av Nederländerna för att ställa sig och sin konungliga utstrålning till förfogande som gruppens ansikte utåt. Retinger var dock hela tiden den som höll i trådarna - dock utan att själv behöva synas annat än i samband med de för omvärlden hermetiskt skyddade konferenserna. Han omnämns som "en Einstein" i utövandet av "osynlig makt".

Omorienteringen

Vad som började med att i Monnets anda bidra till utvecklingen av ett "Fredens Europa" med stöd från ett till Europa vänskapligt sinnat USA kom emellertid att med åren få en helt annan inriktning. "Global Finansmakt" kom att tränga ut den "Europaidealism", som var utmärkande för Retingers ursprungssidé. Detta i en utsträckning att - som Andres von Rétyi uttrycker det - "det ursprungliga motivet kommit att undergå en extrem förändring."

Man skulle också kunna uttrycka det

som att de globala och visavi alla nationer gränsöverskridande intressena med dithörande finansmakt har "öckuperat" en institution, som bildades i helt andra syften, för att sedan göra den till sitt eget maktinstrument. Att Bilderberggruppen har ett ursprung av ett vida mer idealistiskt slag har bara varit ägnat att underlätta i meningen att dölja den successiva omorienteringen och dess numera i massivt globala finansintressen bedrivna maktutövning. Att Retinger - den under andra världskriget hemlige agenten - sett till att omge den shanghaiade institutionen med en nimbus av totalt hemlighetsmakeri, gjorde denna successiva "take over" inte mindre "ändamålsenlig". I stället för att operera via frimuraraktiga sammanslutningar som **Skull & Bones** kunde det nu ske inte bara bakom en europeisk "skylt" utan med medverkan av med stor omsorg utvalda företrädare för Europas egen finanselit jämte med likaledes stor omsorg utvalda toppolitiker.

Även om hemlighetsmakeriet kring Bilderberggruppen gör det svårt att precisera tidsförloppet för de förändringar, som skett i gruppens verksamhets- och styrinriktning, framstår det som klart:

- att så länge Retinger var i livet - han dog 1960 - var det han som styrde och ställde. Andres von Rétyi beskriver honom som en man med inte bara oerhörd beslutskraft utan också med en klar inriktning vad gäller det han strävade mot och ville uppnå.

- att den omorientering som Rétyi beskriver i sin bok inträffade först efter att Retinger gått bort och ersatts med en USA- eller snarare Wall Street-dominerad styrgrupp, något som Retinger själv hade banat väg för genom den USA-resa som Averell Harriman hjälpte honom att genomföra och som också tycks ha resulterat i kontakter för verksamhetens finansiering. Den första konferensen skall rentav ha finansierats med CIA-pengar.

Retinger besatt inte bara beslutskraft. Han hade - inte minst genom sina eminenta språkkunskaper - en osedvanlig förmåga att knyta och utveckla personkontakter världen över. Och genom sitt "inside-kunskande" jämte en analytisk förmåga som omvitnats som knivskarp gjorde han stort intryck på "världens mäktiga". Det gjorde honom värdefull för de, som uppfattade honom som "sin man" - annars i lika mån "farlig" eller om man så vill "i vägen". Vad som då kunde göra honom till ett extra stort bekymmer var hans envishet - detta att ständigt hålla den egna kursen.

Retinger och det kalla kriget

Länge kunde också Bilderberggruppen leva under den självvalda anonymitetens skydd. Det man ägnade sig åt var dock inte under de år som Retinger fungerade som primus motor kontroversiellt - i varje fall inte uifrån ett västeuropeiskt perspektiv.

Vid tiden för sin bortgång hade Retinger tankar på att bryta denna anonymitet. Och detta av taktiskt-strategiska skäl. Vägled av vad han gjort till sitt valspråk - "Think Big" - planerade Retinger att med Bilderberggruppen som forum öppna en dialog mellan de båda maktblocken Öst och Väst. En fredsmision för att komma ur de läsningar, som uppstått genom det kalla krigets eskalering. För att lyckas med detta - resonerade Retinger - måste han träda ut på scenen och göra sig ett allmänt aktat namn. Utan detta skulle han inte få herrarna i Kreml att ta honom på allvar.

Bästa och snabbaste sättet, resonerade Retinger, vore att se till att han fick **Nobels fredspris**.! Inflytelserika kontakter fanns det gott om inom det egna reviret. Som sagt, "Think Big". Men innan Retinger hade tänkt och verkat färdigt hade han hunnit gå bort. Därefter följde ett antal år av stillsam "transformation".

Från idealism till cynism

Den Bilderberggrupp som Andreas von Rétyi särskilt uppehåller sig kring är av ett annat slag än det paneuropeiskt inspirerade forum, som Retinger gav upphov till. Nu handlar det om makt för maktens egen skull och då en makt som först som sist mäts i ekonomisk och finansiell kontroll. Och själva centrum för denna maktutövning har med åren hunnit flyttat långt västerut - långt bortom det lilla idylliska Oesterbeek i Nederländerna - samtidigt som idealismen fått maka på sig till förmån för kallhamrad cynism.

För denna förändring har den Bilderbergkonferens, som ägde rum den 11-13 juni 1973, kommit att utgöra en särskilt tydlig markering. Redan förspelet har sitt intresse. Mötet skulle äga rum på **Wallenbergarnas** domän **Saltsjöbadens Hotel** utanför Stockholm. Detta samtidigt som **Vietnamrörelsen** biträdd av Sveriges statsminister **Olof Palme** skallade sitt "USA ut ur Vietnam".

När det blev bekant att **Henry Kissinger**

skulle delta i mötet utbröt våldsamma protester. Detta var något som fick Palme att uppdraga åt sin utrikesminister - **Krister Wickman** - att göra klart för USA:s Stockholmsambassadör, att Kissinger inte var välkommen att besöka Sverige. Därmed stod en allvarlig diplomatisk konflikt mellan Sverige och USA för dörren samtidigt som en ursinnig **Prins Bernhard** vidtog åtgärder för att i stor hast flytta mötet med den PR-skada detta skulle innebära för Sverige visavi en synnerligen inflytelserik krets.

I denna tillspetsade situation intervernerade **Marcus Wallenberg**. Från "Kungsträdgårdsgatan" togs kontakt med **Sverker Åström** - då Sveriges FN-ambassadör. Tack vare dennes medling kunde den hotande konflikten biläggas. Mötet kunde genomföras som planerat och - som Rétyi uttrycker - det: "*Kissinger kom, såg och segrade.*" Och Olof Palme...? Han fick snällt finna sig i att det blev som högre makter beslutat. Han ansåg sig inte ens kunna markera sitt ogillande genom att utebli från konferensen.

"Kissigeraffären" fick stor uppmärksamhet i medierna - både i Sverige och runtom i världen. Det som däremot aldrig kom fram var, att det var vid konferensen i Saltsjöbaden, som Bilderberggruppens nya maktfullkomliga ordning tillämpades på ett sätt och med en cynism som aldrig tidigare. Om detta ägnar Andreas von Rétyi stort utrymme i sin i höstas utkomna bok "*Bilderberger. Das geheime Zentrum der Macht*".

Det var nämligen vid 1973 års konferens i Saltsjöbaden, som denna Världens maktelit nummer 1 - helt bortom varje som helst demokratisk ordning - skaffade sig carte blanche för utlösandet av den oljekris, som drabbade hela den industriella världen samtidigt som den hjälpte USA att i efterhand finansiera sina kostnader för Vietnamkriget!

Om hur detta skulle gå till informerade herrarna **Walter J Levy** och **Henry Kissinger**. Enligt den av den amerikanske oljespecialisten Levy presenterade "planen" skulle OPEC inom nära framtid fyrdubbla oljepriset. Kissinger var sedan den som förklarade, hur detta skulle få ett antal betydelsefulla och "gynnsamma effekter". Trollstaven för att förvandla denna pischock till något "gynnsamt" var den av Kissinger presenterade idén om "*Petro-Dollar-Recycling*". Eftersom olja handlas i dollar, skulle en fyrdubbling av världens oljenota resultera i en våldsamt ökad efterfrågan på dollar, vars värde skulle stiga! Simsalabim! Plötsligt skulle Vietnamkriget vara betalt.

Om detta fattade Bilderberggruppen beslut under några majdagar 1973 i ett försommarmagert Saltsjöbaden. Med **Olof Palme** och **Marcus Wallenberg** som två av deltagarna.

Och så blev det

Precis som Levy och Kissinger förklarat vid mötet på Saltsjöbaden blev det. Den 6 oktober 1973 utbröt Yom-Kippur-kriget. Vilken lycklig tillfällighet! Därefter steg oljepriset - precis som det skulle göra - nättopp fyrfaldigt, nämligen från utgångsläget 3,01 dollar till 11,65 dollar per fat olja.

Om oljeprischocken får gälla som "planens" debetsida, fanns det också en kreditsida. Således blev 1973 års oljekris en synnerligen lukrativ affär för de internationellt arbetande bank- och finansinstitut som engagerat sig i Vietnamkrigets finansiering men också för den till det amerikanska politiska etablissemangen med stora intressen i oljeindustrin. Aldrig förr hade **Rockefeller Chase Manhattan Bank** tjänat så mycket pengar. Och oljekartellen "*De sju systrarna*" hade gyllene tider.

Det bästa av allt var, att det - om vilket Levy-Kissinger berättade i Saltsjöbaden och som sedan inträffade - kunde skyllas på oljeländerna i Mellersta Östern eller som Andres von Rétyi skriver:

"Die zornige Blicke der Öffentlichkeit richteten sich auf die arabischen Ölmultis als vermeintliche Sündenböcke, während sich die wirklich Schuldigen im Schutze der Bilderbergers munter ins Fäustchen lachten und mit der anderen Hand die Gewinne einstrichen."

Eller i översättning till svenska:

"Öffentlighetens vrede blickar riktade sig mot de arabiska oljemultisarna, samtidigt som de i verkligheten skyldiga kunde - i skydd av Bilderbergarna - skratta i den ena näven och kamma in vinsten med den andra."

Den amerikanske ekonomijournalisten **F William Engdahl** gör följande sammanfattning:

"Niemand in der bisherigen Geschichte hatte ein so kleiner Kreis von Männern einen so tiefen Einschnitt in die Geschichte der Weltwirtschaft und der davon betroffenen Menschheit gewagt."

Eller i översättning till svenska: "Aldrig hittills i historien hade en så liten krets av män dristat sig att göra ett så stort ingrepp i

Bilderberggruppens okände upphovsman

Joseph Hieronim Retinger föddes 1888 i Krakow, som då tillhörde Polen. Familjen hade inflyttat från Tyskland. Efter att fadern gått bort, när Joseph ännu var ung pojke, fick han den excentriska greven **Wladyslaw Zamoyski** till både förmyndare och välgörare. Familjen Zamoyski hade denna tid stort inflytande i det polska kultur- och samhällslivet. Själv kunde Retinger utveckla sina intressen utan att behöva tänka på sin utkomst. Han var nära vän med **Josef Conrad** och var under en tid dennes sekreterare.

Retinger utvecklade sig till en "*modern europé*" och ville inte känna sig som "*polisk patriot*". Under det andra världskriget gjorde han dock uppmärksammade insatser som agent på den polsk-brittiska sidan och var också rådgivare till den polska exilregeringens ledare i London **Wladislaw Sikorski**.

Efter kriget engagerade sig Retinger i olika rörelser med Europas enande på sin agenda och var också initiativtagare till **Bilderberggruppen**, som vid sitt bildande 1954 hade just Europas enande som främsta mål och syfte. Fram till sin död 1960 var Joseph Retinger den som med stor energi och betydande enväld styrde och ställde i Bilderberggruppen.